

trykt deres Ønsker saa tydeligt, at de ikke ere til at tage fejl af. Man kan forstaa, i hvilken Retning de ønske at Udviklingen skal gaa paa dette Omraade.

Man kommer med adskillige andre Henstillinger og Ønsker end dem, jeg her har nævnt. Man ønsker, at vi i vort Land skulle komme ind paa i noget større Udstrækning end hidtil at anbringe fattige Børn i Jordbrugerhjem, ja, man gaar saa vidt, at man tilraader Oprettelsen af en offentlig anerkendt Forening med dette bestemte Formaal for Øje. Jeg vil bestemt protestere mod, at man kommer ind paa noget saadant. Det, der bør være Rettessoren for, hvor fattige, forældreløse Børn skulle anbringes, bør alene være Hensynet til, hvad der tjener Børnenes Interesse bedst, og ikke noget som helst andet. Jeg har ikke det mindste imod, at mange af de Børn, som det offentlige maa tage sig af, anbringes i mindre Jordbrugerhjem, men der maa naturligvis i hvert Tilfælde føres den nøjeste Kontrol med denne Anbringelse og med, at Børnene faa det godt paa disse Steder. Det kgl. danske Landhusholdningsselskabs Ønsker og Krav gaa videre. Man ønsker, at Staten skal yde Tilskud til Udflygter — Studierejser kalder man det — til Nordamerika, hvor Godsejerne, de store Landmænd, kunne studere Benyttelsen af de moderne Landbrugsmaskiner. Det kræver man, at Staten skal yde Hjælp til. Jeg vil meget advare imod, at man kommer ind paa noget saadant. Hvis de Herrer Godsejere ønske sig en lille Lystrejse til Nordamerika for at se paa de nye Landbrugsmaskiner, man har opfundet derovre, bør de selv betale Rejsen. Der er ikke mange, der tro, at en saadan Studierejse, bekostet af Staten, vil faa Betydning for det danske Landbrug. Det er kun meget faa af de store Landbrugere, der deltage i Landbrugsarbejdet, og skulde der derfor være Mening i denne Statsopgave, maatte Forholdet ordnes saaledes, at Godsejerne sendte deres flinke Daglejere eller Tjenestekarle over til Nordamerika for at studere Landbrugsmaskinernes Benyttelse. Men det tror jeg ikke er de Herrers Hensigt.

Det kgl. danske Landhusholdningsselskab gaar videre endnu i sine Ønsker. Man ønsker, at Staten skal hjælpe det store Landbrug med at faa indforskrevet fremmed Arbejdskraft. Man ønsker at faa indforskrevet ikke blot Polakker, som vi have i stort Tal i Øjeblikket her i Landet, men ogsaa Galiziere og Hollændere osv.,

og man kræver, at Staten skal ansætte særlige Konsuler i de Lande, hvor disse Mennesker høre hjemme, Konsuler med den specielle Opgave at sørge for, at vi faa tilstrækkelig mange af disse fremmede Folk her ind i vort Land. Jeg mener, at heller ikke dette er noget, som Staten kan indlade sig paa. Det manglede blot, at vi her skulde yde Bidrag til Ansættelse af saadanne Konsuler med dette bestemte Formaal, som jeg har nævnt! Det maa være de Herrers egen Sag, hvis de finde det nødvendigt, at ansætte Folk til at ordne Indvandringen. For Resten tror jeg, det ikke er saa nødvendigt med denne Indvandring eller Indforskrivning af fremmed Arbejdskraft.

Man vil sikkert indrømme, at det er ikke faa Krav, Det kgl. danske Landhusholdningsselskab stiller til Lovgivningsmagten og til Staten, det er ikke beskedne Folk, her er Tale om. De nøjes da heller ikke med at kræve noget for sig selv, de have ogsaa tænkt paa andre. De have tænkt paa Landarbejderklassen her i vort Land, men ganske vist paa en noget ejendommelig Maade. Man stiller Forslag om, at Arbejderforholdene skulle forbedres ved Indførelsen af en stor Brændevinsskat. Det ser mærkeligt ud, at man er kommen til det Resultat. Man fortæller i denne Beretning ikke saa lidt om, hvilken uheldig Indflydelse Misbrug af Spiritus har haft paa Arbejdsforholdene i vort Land. Det er sikkert ubestrideligt, at Misbrug af Spiritus har haft en uheldig Indflydelse paa mange Forhold, ogsaa paa Arbejdsforholdene, men det ser mærkeligt ud, at disse Folk, Det kgl. danske Landhusholdningsselskabs Repræsentanter, kræve en Brændevinsskat i deres Bestræbelser for at forbedre Landarbejderforholdene. Man henviser i Forbindelse med Kravet om en Brændevinsskat til de store Fremskridt, som den frivillige Afholdsbevægelse har været i Stand til at fremskaffe i vort Land. Jeg tror, at alt det, man siger til Ros for den danske Afholdsbevægelse, er fuldt ud paa sin Plads, men naar man saaledes er i Stand til at paavise, at Afholdsbevægelsen har bragt Fremskridt og bedre Forhold mange Steder, synes jeg, det laa nærmere for de Herrer Godsejere i Det kgl. danske Landhusholdningsselskab end at foreslaa en Brændevinsskat, at de sagde til deres Standsfæller: Der kunne de Herrer se, hvilke Fremskridt der er opnaaet ved Afholdsbevægelsen, vi anbefale de Herrer Godsejere og Storbønder at melde Dem ind i en Afholdsforening og derved